

Bir İki Mim

– Gökdeniz · 03 Haziran 2020

BİR/ İKİ/ MİM

Seherde kulağıma ezan okunduğundan belki,
Doğduğumdan beri Saba makamını sevişim..
Zaman zaman küçülüşüm,
Direnişe acizliğim,
İşkencesinde kalmaktan
Büyük günahlarımın
Bir, iki..

Aşktan tedirginliğim,
Karasızlığından, rüzgardan ürkmüş mumun
Her nefes verişinde sersemce yalpalayan,
Kalbine sığamayan koca gövdeme nefretimden,
Karıncığından, kulakçığından sarkan,
Çıkmazlarını istimlak edemeyen ruh halimden

Alfabemdeki kısırlık;
“Seni sevdim” ile yetinmemden,
Ekleyememekten başka harf,
Bir , iki..

Bu toprakları sevişim,
İklimiyle kavrulmamdan
Kısk ateşte, harsım emdirilerek anamdan...
Beni benden öte anlamasından,
Aynı yanık izini taşıyan
İnsanımı sevişim...
Aynı eczadan derman bulan,
Mütetabbibe inat..

Bu kökü derinde öfkem,
Kirli biberon soğuranlara
Anasının ak memesi yerine..
Çektikçe ağzından, peşinden koşan dudağı

Bir araya gelemeyen yetmeye
Saydırmalarım,
Bir iki..

Bu kahrım kendime,
Bu kırgınlığımın nedeni birikimim..
Bu umudumun temeli
Öğrenmeye yeni başlamam
Bir/İki/Mim...

erol başçı